

Ongetwijfeld met uw hartelijke instemming, snijd ik op dien grond dan ook al aanstonds alle andere vragen, de Vrije Universiteit rakende, behalve die ééne die aan de orde is, met onverbiddelijke gestrengheid uit het debat weg. Over het recht tot Universiteitsstichting, over onze verhouding tot de Overheids-hoogescholen, over de curatee de kerk en zooveel meer, is reeds voor lange dagen gedebatteerd en kan ook na dezen geredetwist, maar voor dat doel zijn we *nu* niet saâmgekomen. Ditmaal mag ons slechts ééne vraag bezig houden; thans is voor verweerder en tegenstander slechts één enkel punt aan de orde gesteld, en dat ééne punt is en blijft van nu tot aan het einde van onze samenkomst, eeniglijk en uitsluitend de engomschrevene en scherpbelijnde vraag: Wat zijn de vooruitzichten voor de Studenten der Vrije Universiteit? Dáarover mag alles gezegd; over wat daar buiten valt stuit ik elk woord op de grenzen.

Eene, zoo ik hoop, duidelijke verklaring, M. H., waaraan ik met uw welnemen, even duidelijk, naar ik wensch, nog deze andere toevoeg, t. w. dat ik hier sta op mijn eigen verantwoordelijkheid, dat hier door niemand officieel, door niemand namens iets of iemand gesproken zal worden, en dat dus noch op rekening der Regelingscommissie, noch op rekening der Vrije Universiteit mag geschoven, wat door mij of een mijner vrienden mocht worden gezegd. Als mannen onder mannen zijn we opgetreden, met geen anderen band die ons samenbindt, dan die van saâm burgers in eenzelfde Vaderland te zijn. Alzoo wat er hier door mij miszeid mocht worden, dat worde niet op de Vrije Universiteit, maar uitsluitend op mij persoonlijk verhaald. Een ieder spreekt hier uit zijn eigen hoofde, en dus ook een ieder staat of valt hier zijn eigen Heer.

Volstrekt niet om het *in* debat te brengen, maar juist om het *buiten* het debat te dringen, stip ik dan ook slechts even en ter loops een dubbel misverstand aan, dat, hield het stand, licht de helderheid van onze bespreking zou benevelen; ik bedoel de beide verkeerde meeningen, alsof een Universiteit *het* doel van haar bestaan uitsluitend in de studenten had, en erger nog, alsof een Universiteit als zoodanig ooit voor de toekomst harer studenten aansprakelijk ware te stellen.